

igjennem Statskassen, og der kunde allsaa siges Noget for, at Forholdet her blev saaledes, som det er ifølge Loven af 1861. Personlig skal jeg gjerne indrømme, at jeg helst vilde være fri for denne Undtagelse, med Hensyn til hvilken der af et æret Medlem er stillet Underændringsforslag om, at Reglen skulde blive ganske almindelig. Den ærede Minister vil formodentlig senere udtale sig, efterat Forslagsstilleren har havt Ordet; jeg skal for Diebliffet ikke tilføie videre med Hensyn til dette Punkt.

W. Petersen: Som af den ærede Ordfører udtalt, gaaer det af mig stillede Ændringsforslag ud paa at stille alle Communer i hele Landet aldeles eens. Jeg er det ærede Udvalg meget taknemmelig, fordi det har bragt denne Sag frem, saaledes at det dog kan finde sin Afgjørelse, hvorvidt det er billigt, at de Indtægter, som falde i Kjøbstadcommunerne, gaae ind i Statskassen, medens derimod de, der falde af Næringsbeviser paa Landet, tilfalde Sognecommunerne; men, mine Herrer, dersom det Forslag, der foreligger fra Udvalget, vedtages, saa vil der jo være 5 Communer i Landet, der kemme til at danne en Undtagelse fra alle andre. Saavidt jeg veed — jeg tør ikke sige det med Bestemthed — er Antallet af Communerne i Landet omtrent 800, maaffee noget mindre, maaffee noget større. Sætter jeg Antallet til 800, saa faae altsaa de 795 Communer, inclusive Kjøbenhavn, disse Indtægter af Næringsbeviser, men kun 5 ere undtagne derfra. Naar det af den ærede Ordfører er anført, at det kunde siges, at der for disse Communer af Staten lønnes en særlig Borgmester, saa maa jeg dog henlede Opmærksomheden paa, at det ikke er for Communens Skyld, han er ansat, men at det er for at føre Tilsyn paa Statens Begne, det er som Statens Tilsynsmand, han lønnes; thi, dersom dette Tilsyn ikke var fornødent, behøvedes han jo ikke; Communerne have ikke forlangt en saadan Borgmester. Det er ved Loven af 26de Mai 1868 bestemt, at Kongen udnævner en Borgmester, der er født Formand i Byraadet, hvilket er Tilfældet baade i de store og smaa Communer, og naar der er tilbageholdt en særlig Borgmester for de større

Communer, saa er det tilvisse kun, fordi man har antaget, at Byfoged- og Politimesterembedet var saa omfattende, at vedkommende Embedsmand ikke fik Tid til at føre det fornødne Tilsyn med disse Alliggender. Jeg skal derfor anbefale det høie Landsting at vedtage det af mig stillede Underændringsforslag.

Justitsministeren: Der foreligger for mig for Diebliffet kun at udtale mig om det i Udvalgets Betænkning under Nr. 1 opførte Ændringsforslag, som gaaer ud paa at forandre den Regel, der indeholdes i Loven af 29de December 1857, hvorefter Halvdelen af visse Gebyrer, der erlægges for Borgerskabsbreve og deslige, tilfalder Magistraten, og altsaa i Genhold til Bestemmelsen i Lønningsloven for Retsbetjente af 19de Februar 1861 som en Deel af Hjemmeindtægten kommer til Afdrag i det Beløb, som Statskassen udreder til Retsbetjentenes Lønning. Hvis jeg opfattede den ærede Ordfører rigtigt, saa var Motiveringen af dette Forslag den, at man var bleven opmærksom paa, at, medens lignende Afgifter, forsaavidt de faldt i Landjurisdictionerne, udelukkende tilfaldt Communerne, saa var dette derimod ikke Tilfældet i Kjøbstæderne, og dette fandt man ubilligt, navnlig i saadanne Kjøbstæder, hvor Staten ikke gjorde særdeles Anstrængelser af Hensyn til Kommunen, saasom ved at ansætte en særlig Borgmester. Dette er vistnok ikke ganske saaledes, idet ogsaa paa Landet en Deel af disse communale Indtægter er henlagt til Retsbetjenten, idet han har 4 pCt. i Succassations-salair af Gebyrerne for Næringsbeviser; dette er imidlertid ganske vist en Ubetydelighed, og jeg nævner det blot for at vise, at Motiveringen ikke er aldeles gennemgribende; men jeg skal ganske vist erkjende, at der baade af Hensyn til denne Betragtning og af Hensyn til Kjøbstæderne i det Hele ikke er nogen Grund til at holde sig tilbage; naar man med Billighed kan komme dem imøde fra Statskassens Side, og der kan anføres Grunde af den Vefflaffenhed som dem, der her ere nævnte. Der er en anden Grund, hvorfor dette Ændringsforslag ogsaa maatte finde Bisfald hos Justitsministeren, nemlig som den, der skal varetage Rets-